

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.529 van 6 december 2001
in de zaak A. 70.880/VII-14.634.**

In zake : de b.v.b.a. Autorijschool WILLEMYNS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten R. DEPLA en M. STUBBE,
 kantoor houdende te BRUGGE,
 Karel van Manderstraat 123

tegen :

 de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten B. en L. CAMBIER,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 J.-B. Meunierstraat 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. AUTORIJSCHOOL WILLEMYNS op 6 september 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van “de beslissing, medegedeeld door Administrateur-Generaal P. VANDERVORST per schrijven dd. 10.07.96 en gekend onder referte B147/869.855-25/AVA/3, van het Beheerscomité van de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID bij dewelke de aanvraag tot volledige, minstens gedeeltelijke, kwijtschelding van de te betalen opslagen en intresten werd geweigerd”;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 10 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. FIERS die, loco advocaten R. DEPLA en M. STUBBE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. SMOUT die, loco advocaten B. en L. CAMBIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de vordering strekt tot de vernietiging van een beslissing van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, waarbij aan de verzoekende partij geweigerd wordt op basis van artikel 55 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, vrijstelling te verlenen van de bijdrageopslagen en intresten; dat luidens de bestreden beslissing er geen dwingende billijkheidsredenen bestaan die de volledige ontheffing van de aangerekende bijdrageopslagen verantwoorden; dat eveneens volgens de bestreden beslissing de aangehaalde feiten evenmin

uitzonderlijk zijn zodat er geen toepassing kan worden gemaakt van de beschikkingen van artikel 55, § 2, van het koninklijk besluit van 28 november 1969;

Overwegende dat het auditorsverslag op basis van artikel 580, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek ambtshalve besluit dat de Raad van State onbevoegd is om kennis te nemen van onderhavig beroep tot nietigverklaring;

Overwegende dat zowel de verzoekende als de verwerende partij in hun laatste memorie argumenteren dat de Raad van State in deze bevoegd is, onder meer met verwijzing naar het arrest nr. 99.488, van 4 oktober 2001, inzake de n.v. EXPEDITIEBEDRIJF Wim BOSMAN;

Overwegende dat de artikelen 55, § 2 en 55, § 3, 2°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders bepalen :

"§ 2 Wanneer de werkgever het bewijs levert dat de niet-betaling van de bijdragen binnen de reglementaire termijnen aan uitzonderlijke omstandigheden is toe te schrijven, kan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid het bedrag van de bijdrageopslagen en/of de vaste vergoeding bedoeld in artikel 54bis met ten hoogste 50 pct. en het bedrag van de nog verschuldigde verwijlintresten met ten hoogste 25 pct. verminderen. Dit kan hij nochtans enkel nadat de werkgever alle vervallen sociale zekerheidsbijdragen heeft betaald.

§ 3 De vermindering van het bedrag van de bijdrageopslagen en/of de vaste vergoeding bedoeld in artikel 54bis met 50 pct. kan door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid op 100 pct. worden gebracht:

1° (...)

2° wanneer zijn beheerscomité bij een met eenparigheid van stemmen getroffen gemotiveerde beslissing, aanvaardt dat zulke vermindering, wegens dwingende billijkheidsredenen of wegens dringende redenen van nationaal of gewestelijk economisch belang, bij wijze van uitzondering, verantwoord is”;

Overwegende dat artikel 580, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt :

“De arbeidsrechtbank neemt kennis :

1° van geschillen betreffende de verplichtingen van de werkgevers en van de personen die met hen hoofdelijk aansprakelijk zijn gesteld voor de betaling van de bijdragen opgelegd door de wetgeving inzake sociale zekerheid, gezinsbijslag, werkloosheid, verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, rust- en overlevingspensioen, jaarlijkse vakantie, bestaanszekerheid, sluiting van ondernemingen, en door de verordeningen waarbij sociale voordelen aan de werknemers en leerlingen worden toegekend”;

Overwegende dat de beslissing tot kwijtschelding van nog verschuldigde verwijlintresten op aangerekende bijdrageopslagen blijkens de duidelijke tekst van artikel 55, § 2, en de kwijtschelding van aangerekende bijdrageopslagen blijkens de duidelijke tekst van artikel 55, § 3, 2°, van het voormelde koninklijk besluit van 28 november 1969 kaderen in een discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de Rijksdienst, die deze kwijtscheldingen “kan” verlenen, in “uitzonderlijke omstandigheden” of wegens “dwingende billijkheidsredenen” of “dringende redenen van nationaal of gewestelijk economisch belang”; dat het voorliggend geding dan ook niet kan beschouwd worden als betrekking hebbend op een “verplichting” als bedoeld in artikel 580, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek en een daarmee corresponderend subjectief recht; dat het daarentegen wel betrekking heeft op een eenzijdige en uitvoerbare rechtshandeling verricht door een administratieve overheid en bijgevolg op een administratieve rechtshandeling als bedoeld in artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat het auditorsverslag is beperkt tot de vaststelling van de onbevoegdheid van de Raad van State; dat er dienvolgens grond is om een aanvullend onderzoek van de zaak te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek van de zaak.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes december tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.